

The North Atlantic Group in the Danish Parliament
Atlantikap Avannaani Suleqatigiit
Norðurlatlantísbólkurin á Fólkatíngi
Den Nordatlantiske Gruppe i Folketinget

ÅBENT BREV TIL

Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg

Fra Den Nordatlantiske Gruppe i Folketinget

18/4-07

WSPA MISBRUGER GRØNLAND

Kære kolleger i Folketingets Miljø og Planlægningsudvalg.

Fra Grønlands og Færøernes side skal vi oplyse, at vi på alle måder tager afstand fra det misbrug af vores interesser, som WSPA, Dyrenes Venner og Selskabet til Bevarelse af Havpattedyr lægger for dagen i deres forskellige kampagnematerialer såvel som i Folketingets regi, og at vi ser med afsky på den paternalistiske tone og den omklamring af vores placering som subsistensfangere, som vi udsættes for fra disse organisationer, således som det skete på udvalgets møde d. 11. april.

For ganske kort tid siden bragte WSPA (World Society for the Protection of Animals) sammen med den danske forening ”Dyrenes Venner” en helsides annonce i Information, hvor de, via misbrug af det grønlandske flag, forsøgte at manipulere læserne til at tro, at man kunne hjælpe Grønland, ved at stemme nej til genoptagelse af kommerciel hvalfangst. Samt at det var i Grønlands interesse, at man gjorde sådan. Man kunne så klikke sig ind på en dertil indrettet hjemmeside og ”hjælpe det grønlandske folk”!

Kuupik Kleist påpegede i et læserbrev i samme avis, hvorledes organisationen både med billede og tekst bevidst forsøgte at manipulere folk til at tro, at den varetog Grønlands interesser, på trods af, at det stik modsatte er tilfældet. (Samt at der i disse tider, hvor dyreværnsorganisationerne samler flere penge ind, end de organisationer der hjælper mennesker i nød, er god økonomisk mening for organisationer som WSPA og ligesindede i at samle på mailadresser til senere brug.)

Nu har WSPA sammen med Dyrenes Venner og en organisation ved navn ”Selskabet til bevarelse af Havpattedyr” forelagt et lignende materiale for Jeres udvalg på mødet d. 11. april. De tre organisationer har på mødet forelagt et såkaldt ”Dossier til MPU - foretræde 11. april 2007.”

I dette dossier oplever vi desværre igen en tilsvarende foragt for Grønlands egne synspunkter omkring bæredygtig udnyttelse af naturens ressourcer og en nedlædning i forhold til vores egen evne til at bedømme rækkevidden af vore internationale standpunkter, som er en sand missionær værdig.

Samtidig søger organisationerne at omklamre vores nuværende såkaldte subsistens-kvoter, der er baserede på en slags undtagelser for kulturelle "frilandsmuseer" og kun må bruges til lokalt konsum, med en stærkt tvivlsom velvilje, der nærmest ligner rent politisk plad.

Bortset fra det, er der en række indlæg i dossieret, som i deres drejninger af virkeligheden, ligger meget tæt på hvad der må kaldes ren propaganda. Således som når et møde om hvalfangst i Japan, (hvor Danmark deltog sammen med en række andre ansvarlige, miljø og bæredygtighedsbevidste lande), med henblik på at sikre Den Internationale Hvalfangstkommissions mulige overlevelse, omtales som "et forsøg på at finde mulighed for at omgå stoppet af kommerciel hvalfangst". Eller når der f.eks. står: "De hvaler, der historisk er blevet fanget under kommerciel hvalfangst, spiser således ikke fisk. Det er altså ikke sandt, når det hævdes, at hvalbestandene spiser store mængder fisk, der kunne udgøre konsum for mennesker".

Sandheden er naturligvis at hvalerne konkurrerer om den samme niche af føde som fiskene og dermed udgør en tilsvarende trussel mod fiskebestandenes levedygtighed og dermed menneskenes mulige konsum, som hvis de spiste fiskene direkte.

Oven i lægger WSPS så en (af dem selv bestilt og betalt) meningsmåling om "Danskerne og kommerciel hvalfangst."

Da målingen må antages at være foretaget i Jylland og Øerne og ikke inddrage de dele af det såkaldte Rigsfællesskab, hvor der faktisk foregår hvalfangst, svarer det vel nærmest til at spørge den muslimske del af den danske befolkning om deres ønske om en eventuel forøgelse af dansk svineproduktion.

Ikke desto mindre viser undersøgelsen at langt flere danskere, end organisationerne ellers tidligere har påstået, har en klar forståelse af at hvaler lige som alle andre proteinressourcer i havet kan og **bør** udnyttes, også kommercielt, hvis det kan ske på et bæredygtigt grundlag. (Hvad spørgsmålet naturligvis undlader at henvise til nu er muligt.)

Det var da også den klare konklusion FNs topmøde om Udvikling og Miljø kom frem til i Rio - uanset, at WSPAs dossier også forsøger at så tvivl om det. Der er simpelthen for mange sultne munde i verden, til at vi i de rige lande af rent følelsesmæssige grunde bare kan undlade at producere den mad, der findes i vore havområder, når vi faktisk kan gøre det bæredygtigt.

Dette sidste er præcis den holdning, der ligger til grund for Grønlands og Færøernes indstilling til en mulig genoptagelse af kommerciel hvalfangst. Vi ønsker, at de samme principper for brug af havenes ressourcer gør sig gældende, uanset vi snakker om sild, torsk, tun, sæler eller hvaler. Hvis bestandene kan bære en fangst, skal de udnyttes til at skaffe føde til menneskene. Vi er imod hellige

søkker - særlig når det er nogen, andre mennesker vil påtvinge os, uden det rammer dem selv den mindste smule på hverken kulturen eller pengepungen.

Vi vil langt hellere fange hvalerne i vores farvande på samme kommercielle grundlag, som vi fanger rejer, torsk og hellefisk, end vi vil gøres til en samling kulturelle særlinge, som allernådigst får

lov at slagte et par af de hellige køer, mens vi bliver omklamret af tvivlsomme manipulører på dyreværnsmarkedet. Vi ved udmærket godt, at en fornyet, international kontrolleret, kommerciel hvalfangst kan ændre på vores kvoter - det behøver vi aldeles ikke WSPA til at forsøge at belære og ynke os omkring, som om vi var kolonibørn - for det vil samtidig gøre vores fangst til en normal industri i stedet for en etnisk almisse, og det er altså langt at foretrække.

Under moratoriet mod kommerciel hvalfangst har IWC - helt efter moratoriets ånd og i overensstemmelse med organisationens forpligtigelser som forvaltningsorganisation - arbejdet ufortrødent på at sikre, at der ville være det nødvendige videnskabelige og kontrolmæssige apparat klar, hvis man igen skulle ønske at optage en kommerciel fangst. Det er på baggrund af dette omfattende og årelange arbejde, at der nu fremsættes forslag om en begrænset og bæredygtig fangst, der gerne må bruges kommercielt. At det er hvalfangstlandene der går i spidsen for det ønske, kan vel næppe undre. Og Danmark hører nu engang til hvalfangstlandene, så længe landet er medlem af IWC på vores vegne, uanset man kunne ønske sig andet. Vi ser gerne en frigørelse fra Danmark også i denne sammenhæng, men det har ikke været muligt indtil nu ifølge Danmark selv og så må danskerne altså for en gangs skyld selv tåle følgevirkningerne af den enhedsstat, man så krampagtigt fastholder, således som Danmark da også - til WSPA og deres venners store utilfredshed - stort set har gjort gennem de sidste år.

Den danske regering, den færøske regering og den grønlandske regering aftaler tilsammen en fælles instruks for dansk stemmeafgivning til IWC's møder. Heldigvis er det lykkedes at fastholde Danmark på, at bæredygtighedsprincippet, inklusiv forsigtighedsprincippet og et gennemført kontrolsystem, er de afgørende forudsætninger i forholdet til overvejelserne om en eventuel genoptagelse af kommerciel hvalfangst. Det er således glædeligt, at Danmark formår at fastholde et fornuftens bolværk mod den tendens til følelsesmæssig omklamring og efterfølgende vrangforvaltning af visse dyrearter, som organisationer så som WSPA og andre ligesindede tjener deres penge på at reklamere for.

WSPA's forhåbning i år er åbenbart, at få Miljø og Planlægningsudvalget over på deres vogn og forsøge at få folketingets flertal til at nedstemme den aftale, som er indgået regeringerne imellem, således at Danmark kan følge det EU, som Grønland og Færøerne ikke er medlemmer af, i deres usaglige kamp mod fornuftens regime i IWC, og dermed banke Grønland og Færøerne på plads i bedste kolonistil. Det ønsker vi naturligvis ikke.

Vi skal derfor på det kraftigste appellere til MPU om at studere hele denne sag nøjere og ikke lade sig forlede til at tro på WSPA og de andre organisationers dybt fordrejede udlægninger.

Med venlig hilsen

Lars-Emil Johansen, Høgni Hoydal, Sofia Rossen